

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Тимошенко Оксана Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, четвертій статті 55, пункту 1 частини другої статті 129, статтям 151¹ та 151² Конституції України (конституційність) окремих припис пункту 1 частини п'ятої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), згідно з яким *підставою для перегляду судових рішень у зв'язку з виключними обставинами є „встановлена Конституційним Судом України неконституційність (конституційність) закону, іншого правового акта чи їх окремого положення, застосованого (не застосованого) судом при вирішенні справи, якщо рішення суду ще не виконане“*.

Заявниця вважає, що оспорюваний припис КАС України в частині формулювання *„якщо рішення суду ще не виконане“* не відповідає Конституції України, оскільки уможливорює право на перегляд судового рішення тільки тієї категорії осіб, судові рішення у справі яких ще не було виконано, та водночас позбавляє такого права тих осіб, рішення у справі яких виконано або ж є таким, що не передбачає примусового виконання. На її думку, така заборона призводить до процесуальної дискримінації учасників судового процесу, обмежує право на судовий захист та подання конституційної скарги, оскільки *„позбавляє сторону раціонального сенсу звертатись до Конституційного Суду України із конституційною скаргою, а відтак норми Конституції України, які передбачають таке право, набувають ознак декларативних і формальних“*.